

ны-тѣ измѣненія е написана за стотины и хыляды години напрѣдъ.

Слѣдъ това присъединява са третя планета съ свой спътникъ. Тъзи нова подчинена система са разглѣжда, и са изчислява нейно-то вліяніе върху прѣдишны-тѣ планеты и спътници; и, слѣдъ невѣроятны трудове, астронома още веднажъ завладѣва този цѣль купъ тѣла, и слѣди за всички съ непогрѣшима точность по всичкия кръгъ на измѣненія-та, кой-то обгръща хыляды и даже милионы години.

По този начинъ съ прибавяніе-то на сѣка нова планета и спътникъ трудность-та въ изслѣдваніе-то на система-та расте въ висока степенъ, до като най-послѣ са постави послѣдня-та планета, на своя-та орбита и система-та стане съвършена, въ отношеніе къмъ планеты-тѣ и спътници-тѣ. Прѣзъ тѣзи заплетена система накарватъ сега хыляды кометы да са движатъ по дългыяты орбиты, като идхтъ отъ всяка часть на небе-то, като потъватъ на долу къмъ слънце-то, пренасятъ са съ невѣроятна скоростъ около това централно свѣтило и отдачаватъ са отъ него въ пространство-то на огромны разстоянія, дѣто тѣ или са засѣватъ на вѣкы, или са завръщатъ слѣдъ дългы періоды да постѣпятъ пакъ наша-та система. Тѣзи скитающы са тѣла трѣба да са изслѣдватъ и изучатъ, тѣхны-тѣ орбиты и періоды на обыкалія-та имъ да са опредѣлятъ, тѣхно-то вліяніе върху планеты-тѣ и спътници-тѣ, сжщо тѣи както и вліяніе-то на тѣзи послѣдни-тѣ върху планеты-тѣ, трѣба да са исчисли, опредѣли; само тогазъ, а не по-рано, астрономъ-тъ ще достигне пълно-то познаніе на тѣзи сега почти до безконечность заплетена система.

Трѣба да са заблѣжи, че прѣди да са захване изслѣдваніе-то на тѣзи въображаема задача, ный сятахмы нѣколко величины за извѣстны. Маса-та на слънце-то, маса-та на всяка планета и спътникъ, напрѣгнатость-та и направленіе-то на първоначалныя ударъ, кой-то былъ съобщенъ на всяка планета и на нейныя спътникъ — всички тѣзи количества са считахъ за извѣстны. Ако сега астрономъ-тъ дѣйствително е достигнхлъ пълно-то рѣшеніе на въображаема-та задача и е получилъ аналитически израженія, кои-то изображаватъ и открыватъ бхдѣща-та исторія на въображаемы-тѣ му планеты и спътници, кои-то обыкалятъ около въображаемо-то му слънце; ако въ тѣзи израженія той замѣсти въображаемы-тѣ количества съ тѣзи, кои-то дѣйствително сжществуватъ въ наша-та слънчова система; то тогазъ тѣзи израженія ще прѣдставлятъ исторія-та на слънчова-та система за бхдѣщы-тѣ вѣкове, и чрѣзъ обратно дѣйствіе тѣ ще открыятъ минала-та исторія съ еднаква вѣроятность.

И тѣи прѣди да можемъ да обърнемъ сила-та на анализа върху рѣшеніе-то на велика-та задача на природа-та, ный трѣба да попытамы небе-то и да получимъ абсолютно-то тѣгло на наше-то слънце, на всяка планета и на всякой спътникъ. Слѣдъ това ный трѣба да познаймы напрѣгнатость-та и направленіе-то на първоначална-та сила, коя-то е блѣнхла всяка планета и спътникъ на орбиты-тѣ имъ, и коя-то бы на вѣкы опредѣлила величина-та и положеніе-то на тѣзи орбиты, ако да не дѣйствувахъ възмушающы причины, кои-то измѣнятъ дѣйствіе-то на първоначална-та сила.

Като прѣдпріехмы по този начинъ да изобразимъ съ общы чрты